

— Да отидемъ при царя. Отъ него ще узнаемъ най-добре.

И тѣ влѣзли въ града, явили се предъ царь Ирода и го запитали:

— Где е тукъ новородилиятъ се иудейски царь? Защото ние видѣхме звездата Му на Изтокъ и дойдохме да Му се поклонимъ.

Царьтъ още повече се смутилъ. Той се уплашилъ, че другъ царь се е родилъ въ земята му и затова набързо събралъ всички учени въ страната си и ги разпитвалъ, где и кога трѣбва да се е родилъ новиятъ иудейски царь. Тѣ разтворили старитѣ свещени книги и намѣрили, че Той трѣбва да се е родилъ въ Витлеемъ наскоро.

Като узнали това, тримата мъдреци отъ Изтокъ бързо напустнали царския дворецъ. Вече се свечерявало. Скоро тѣ се намѣрили вънъ отъ града — на пѣтя за къмъ малкия градецъ Витлеемъ. Съ радостъ обърнали лице къмъ небето и могли да видятъ, както въ пустинята, цѣлото небе и на него пакъ новата лжчезарна звезда. Тя стояла надъ главитѣ имъ — готова, сякашъ, да ги води за Витлеемъ.

А когато тримата мъдреци стигнали предъ малкитѣ къщи на градеца, звездата се спрѣла надъ една малка къща и нѣкакъ особено я огрѣвала съ лжчитѣ си. Тѣ дали знакъ, и камитѣ спрѣли предъ нея, подвили колѣне и пѣтниците бързо слѣзли отъ тѣхъ. Мъдрецитѣ влѣзли въ къщата и намѣрили това, което пастиритѣ по-рано видѣли въ пещерата: Детето Исусъ, майка Му Мария и стареца Йосифъ.

О, какъ затрептѣли сърдцата имъ отъ радостъ, отъ обичъ и отъ благоговѣенъ страхъ! Тѣ паднали на колѣне предъ Детето и Му се поклонили. Следъ това отишли при колѣничилитѣ камили и взели дароветѣ, които донесли за него. Тѣ били: злато и благоухания — ливанъ и смирна. Тѣзи дарове мъдрецитѣ поднесли